

Светослав Овчаров, Светла
Цоцоркова

СЕСТРА

сценарий за пълнометражен
игрален филм

Пред сергията с глинени фигури Райна киха

РАЙНА

...Не, не, не се плашете, не съм
заразна. Не е вирус! Кихам, щото
имам алергия към слънцето. Като съм
била на година, година и половина
майка ми ме забравила в количката в
градската градинка.

Пред сергията на Райна са спрели две жени и един мъж. Мъжът
седи в колата, а двете лели зяпат Райна, която им говори

РАЙНА (CONT'D)

Ми... как ме забравила... ей така!
Отишла да си купи лимонада и се
разприказвала там с
лимонададжията... и от дума на
дума.. да вземе да се влюби в него.
Ей така – от пръв поглед се
влюбила... и се заприказвали, и тя
забравила, че ме оставила в
количката (една такава синя количка
била, момчешка, щото и я били
подарили на майка ми. Пък аз съм
момиче, нали, но количката – синя и
заради това и до ден днешен някои
ме мислят за момче, де), оставила
ме в количката на слънце и като се
върнала и аз съм се била опекла на
слънцето като ей тия човечета
(сочи печените от глина
човеци)
– тъкъв цвят съм станала, все едно
съм печена на 900 градуса... И
оттогава имам тая алергия. А пък
майка ми си останала нещастно
влюбена, защото като видяла, че аз
съм станала на въглен и не му се
обадила повече...

Райна продължава да говори, а край нея има десетина деца и

една "госпожа"

ГОСПОЖАТА

С каква естетическа цел са
деформирани човешките фигури?

РАЙНА

Ей тия,

(сочи едни фигури, нещо
средно между
"вилендорфската Венера"и
еротични древногръцки
скулптури)

Имат, както виждате,
развити..."вторични полови
белези"... и първични -също.
Археолозите много ги търсят. Вземат
по няколко бройки, натрошат ги на
парчета и ги заровят в някоя
могила. След две години ги
изкопаят, "откроят ги" и ги
показват по телевизията. С тия ръце
съм ги правила... преди две... три
хиляди години...

Пред Райна е спряло лъскаво БМВ. Две жени, които приличат на
фолклепивици въртят в ръцете си едно човече, с котка в ръце.

Райна търпеливо ги изчаква.

ПЪРВА "ФОЛКПЕВИЦА"

(на Райна)

Тия работи тука ли ги правите?

ВТОРА "ФОЛКПЕВИЦА"

Ами! Всичко е "маде ин чина"!

ПЪРВА "ФОЛКПЕВИЦА"

(на Райна)

Така ли?

РАЙНА

Не, аз ги правя, самичка...
Съвсем, съвсем самичка. Никой не ми
помага. Живея самичка... Ами...
страх ме е, разбира се. Всичко е
заради баща ми. Той...отиде в
Испания,уж да пасе кози, пък да
вземе там да се забърка с някакви,
които пренасяли наркотици от
Венецуела ли, от Колумбия ли... И
се качва на една подводница,
натъпкана с наркотици, и какво
става не знам, но подводницата
изчезва, и баща ми изчезва...

(MORE)

РАЙНА (CONT'D)

А наркотиците били за не знам колко си стотин милиона долара. И започват да го търсят тия, наркоманите, наркобароните, ... не могат да го намерят никъде и стигат и до България...Преди две години ей тука, както сте вие, спря един бус, червен, такъв, ей от тая му страна, стъклото му го няма, турен шпертплат наместо стъклото. И сестра ми излиза да види какво искат клиентите. Ега ти клиентите! Тия като я хващат и докато се усети и я вкарват в буса! Тя крещи, рита, това - онова, майка ми чува, идва и тя!

Двете фолкпевици са спрели да разглеждат човечето с котката и слушат.

РАЙНА (CONT'D)

И майка ми се опитва да издърпа сестра ми, обаче ония, четирима били, и хайде! - и майка ми в буса и отпрашват.

(Райна замълчава)

ПЪРВА "ФОЛКПЕВИЦА"

И?

РАЙНА

(през едва сдържани сълзи)

Намериха ги на дванайсет километра оттука, в една кариера, хвърлени... голи. Главите им смачкани, да не може да ги познаят. Ама аз веднага познах на каква ми маникюра на краката... а пък майка ми имаше една гривна, дървена и...

Двете фолкпевици утешават Райна, която плаче с горки сълзи, дават ѝ да пие минерална вода от колата си. После ѝ дават сто лева, Райна се опитва да им набута човече в ръцете, но те не щат да го вземат.

ПЪРВА "ФОЛКПЕВИЦА"

Вземи. Вземи.

РАЙНА
Нямам... Ама...

Заминават.

Райна стои пред къщата с човечето с котката в едната ръка, със стоте лева в другата. После стъва банкнотата на осем и я прибира в подгъва на блузата си.

ГЛАСЪТ НА КАМЕЛИЯ
Райно! Докога да те чакаме с майка?!

Райна влиза в къщата. Ние оставаме отвън на сергията.

На рафтове са наредени глинени човеци. По-малки, по-големи, седнали, прави, ходещи, легнали, тичащи. Някои са с оцветени дрехи и лица, а други с "нормалния" си цвят на изпечена глина. Много, много човечета са наредени по лавиците - цял свят...

Край тези рафтове бръмва като оса мотоциклет, после с нарастващо басово бучене, от което в един момент почват да ти треперят и вътрешностите, минава "Камаз".

На рафтовете някои от скулптурите треперят от вибрациите, други направо се местят. Ако ги погледаме много, много отлизом, ще помислим, че човечите танцуват или поне подскачат на място ситно, ситно...

Камионът отминава, фигурките се укротяват.

1 ЕКСТЕРИОР - ВЕРАНДАТА В КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН

2

Райна сипва от тенджерата таратор в купички.

Камелия (23) души таратора.

КАМЕЛИЯ
Аз не ща. Турила си чесън.

РАЙНА
(на Майката)
Майко, как пак ще ходи да се натиска с оня...

Камелия я плясва зад врата.

РАЙНА (CONT'D)

(на сестра си)

Поне да имаше някое по хубави име,
пък той - Миро Гробаря!

МАЙКАТА (50)

Не се бъркай на така си!
Как беше оборота?

РАЙНА

(вади от джоба си няколко
дребни банкноти)

Слаба работа...

Майката прибира парите, като старателно изглажда банкнотите и
брои стотинките. Вързва си косата.

2

ЕКСТЕРИОР - ДВОР НА КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН

3

Камелия е облечена с омазани в глина работни дрехи, но не е
пропуснала да си сложи очна линия.

Копае глина от "планината", която стовари самосвала, в ръчна
количка. Райна, преоблякла се също с работни дрехи, се лови
за количката с едно колело. Кара глината и я струпва на
купчини в двора. Майката оформя пирамиди от по четвърт кубик.
Дворът постепенно се напълва с пирамиди. Райна слаломира сред
пирамидите с количката, изсипва я и веднага се връща обратно.
Трите жени работят като добре смазана машина, явно много пъти
са изпълнявали тази операция. С последната количка Райна вози
сестра си. "Изсипва" я на една страна. Двете се кикотят, а
майката ги замерва с буца глина. Има в отношенията им
удоволствие от свършената работа, онова чудно чувство на
радостна отмала, което те изпълва след як физически труд.

3

ЕКСТЕРИОР - ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН

4

Пред къщата е спрял микробус: бял, страничното му стъкло е
сменено с парче шпертплат.

Райна стои до сергията с глинени фигурки.

ГЛАСЪТ НА МИРО

(пее)

Райно, Райно, путка майно!
Цъфна ли ти мушмулата?

Райна му показва среден пръст.

Камелия излиза, пременена с портокалова рокля и оранжева кърпа, с която си е вързала косите. Прегръща шофьора на микробуса (Миро Гробаря, 36) и сяда до него. Заминават.

Райна гледа подире им.

4

ИНТЕРИОР – СПАЛНЯТА НА РАЙНА И КАМЕЛИЯ – НОЩ

5

Двете сестри лежат на ъглов диван, от ония, социалистическите, с ракла помежду им. Главите им са една до друга, но те не се гледат. Камелия разглежда статуси във Фейсбук. Райна гледа в тавана. Там, като се пречупват и отразяват от стъклата на прозорците, се гонят светлините на минаващите покрай къщата автомобили. Не са малко автомобилите, къщата на Райна и Камелия е покрай натоварен път.

РАЙНА

Како, нали няма да ми се смееш?

КАМЕЛИЯ

Ъхъ.

РАЙНА

Нали знаеш стълбите, едно стъпъло
дето има и все скърца?

КАМЕЛИЯ

Е?

РАЙНА

Като си лежа така и ... Представям
си, че го буууууutam така, стъпалото
се отваря и се оказва, че вътре има
сейф. И го отварям тоя сейф, и той
е пълен с долари! Ама пълен!

КАМЕЛИЯ

(не спира да гледа снимки
на телефона си, иронично)
Абе, вземай ги...

РАЙНА

(усетила е иронията)
Глей значи к'ва си!

КАМЕЛИЯ

К'ва?

РАЙНА

Ами, такава, не ме разбираш... Ама то е ясно: ти си във всичко късметлийка, а аз съм във всичко борсук!

КАМЕЛИЯ

В какво съм толкова късметлийка?

РАЙНА

Ти се казваш Камелия, а аз - Райна.

КАМЕЛИЯ

Айде да спим, не ми се слушат глупости. На кого приличаш, значи, не знам...

(гаси телефона, обръща се на другата страна)

РАЙНА

Не знам. Знам само, че на майка не приличам...

Известно време мълчат.

РАЙНА (CONT'D)

Како?

КАМЕЛИЯ

А?

РАЙНА

Хубаво ли се целува Миро?

КАМЕЛИЯ

(изправя се на лакти, изненадана)

К'во те интересува това?

РАЙНА

Аз как ти разказах за сейфа?!

КАМЕЛИЯ

Ти луда ли си, или на луда ме правиш?

(MORE)

КАМЕЛИЯ (CONT'D)

Тоят сейф е само в празната ти глава, а Миро е човек, истински човек! Ясно ли ти е? Няма да седна да ти обяснявам как се целуваме и дали има много сладка бенка на задника!

РАЙНА

Ама той има ли?

Камелия махва с ръка и не казва нищо повече. Колите, които са съпровождали целият този диалог, продължават да бучат по пътя.

5 ИНТЕРИОР- ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА - ДЕН

6

Бучи машината за смилане на глина. Райна сипва с лопатата във фунията в горната част на машината. Пръска и малко вода с лейка. Дисковете поемат пръстта и я мачкат. Следващите дискове я смилат още по-ситно, още по-ситно... и ето - от отвора на края на машината излиза мазен безконечен цилиндър с глина. С отработено движение Камелия реже глината със струна. Получават се равни цилиндрични калъпи. Опаковат ги заедно с Райна в найлонови торбички.

Майката се появява на вратата. Проверява ги дали работят.

6 ЕКСТЕРИОР - ВЕРАНДАТА В КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН

7

Майката си червисва устните внимателно. Поглежда се в огледалото. После си удря две-три шамарчета, за да ѝ се зачервят бузите.

7 ИНТЕРИОР- ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА - ДЕН

8

Двете момичета товарят калъпите глина в пикапа, спрял пред работилницата. Идва и майката. Сяда на шофьорското място.

Райна се натоварва в каросерията на пикапа. Майката подкарва. Райна с едната ръка се държи за канатите, с другата държи калъпите с глина, да не се търкалят, че ще станат на пихтия.

8 ЕКСТЕРИОР – ПРЕД ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА 1– ДЕН 9

Пред работилница, която се намира в старо социалистическо хале, Райна разтоварва калъпите глина.

9 ЕКСТЕРИОР – ПРЕД ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА 2 – ДЕН 10

Тоя път работилницата е в селска къща. Явно всички членове на семейството са в включени в работата. Майката и Райна разтоварват опакованата в торби глина. Направили са "верига" и ги подават от ръка на ръка.

Собственикът на работилницата се разплаща с Майката.

10 ЕКСТЕРИОР – ПРЕД ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА 3 – ДЕН 11

Тази работилница е в къща, решена "битовко", сиреч със старо колело от каруца пред вратата, нарисувани с вар камъни и "черешово топче", превърнато в шадраван. Лавица с гювечи и чинии допълва "красотата".

Райна носи калъпите с глина навътре в двора

Наблизо е спрял пикапът, вратите му са отворени.

Райна излиза от магазина, бърше си ръцете. Възрастен човек (Дочо – (70) е спрял пред лавицата със стока. Като очевиден "познавач", чука грънците с пръст и ги слуша дали звънтят. Пробва един гювеч, втори, трети. Райна го гледа, гледа, пък се обажда.

РАЙНА

Гювеч ли ще купуваш, или камбана?

ДОЧО

Какво?

РАЙНА

Всичките са добре изпечени,
гаранция давам!

ДОЧО

Абе, момиче, човек диня да си купи
пак я чука с пръст, камо ли гювеч!

РАЙНА

(сопва се)

Тука дини не продават!

ДОЧО

Много си некултурна, някой да ти е казвал?! На възрастни хора така не се говори!

РАЙНА

Млади, стари, идиотите са все едни!

ДОЧО

(не може да повярва на ушите си)

Идиот ли ми викаш?! Идиот?!

Купувачът вдига гювеча да го запрати върху Райна

Райна напират към Дочо.

РАЙНА

Чакай, чакай, ей сега ще ти нахлупя гювеча на главата!

От къщата излиза майката.

МАЙКАТА

Бягай оттука!

Райна се врътва и изчезва по улицата.

11 ЕКСТЕРИОР – БИЖУТЕРСКИ МАГАЗИН – ДЕН

12

Райна е спряла пред витрината на бижутерски магазин. Загледала се е в евтините кристали "Сваровски". Особено привлича вниманието ѝ един светещ в червени и зелени кристали резен диня. Мачка подгъва на блузата си и изважда свитите на осем сто лева.

12 ЕКСТЕРИОР – ПЪТ – СЛЕДОВЕД

13

Майката и Райна пътуват с пикапа. Прозорците са отворени, косите им се вят.

МАЙКАТА

Тоя, дето искаше да го биеш е бившият началник на милицията! Ти знаеш ли, че той ако се обади на общината, може да ни отнемет разрешителното?!

РАЙНА

Ами, хванаха ме лудите...

МАЙКАТА

Ако си луда - да те пращам в лудницата овреме!

Райна мълчи.

13 ЕКСТЕРИОР - БЕЗИСТЕН НА БЛОКА НА ДОЧО - СЛЕДОВЕД 14

Майката и Райна влизат в безистен на блок. Прекосяват градинката на междублоковите пространства. Влизат във вход.

14 ИНТЕРИОР -СТЪЛБИЩНА ПЛОЩАДКА - СЛЕДОВЕД 15

Майката и Райна звънят. Чува се как вътре се тътрят чехли. На вратата се появява купувачът Дочо.

МАЙКАТА

Дочо, дъщерята е дошла да ти се извини за днеска.

ДОЧО

А-а-а! Добре! Като има грешка, има и прошка!

Чичо Дочо посяга да погали Райна по главата. Тя инстинктивно се дърпа, но той - опитен милиционер, предварва това й движение и я улавя за врата. Отстрани изглежда, че я е хванал ласкаво, а всъщност костеливите му пръсти стискат като клещи.

ДОЧО (CONT'D)

И какво се казва в такива случаи?!

МАЙКАТА

Извинявай се казва, нали Райна.

В очите на Райна избиват сълзи на омраза и безизходност. Дочо не пуска, гледа я в очите.

РАЙНА
Извинявай!

Купувачът я потупва по бузата. После, кой знае защо, потупва по същия начин и Майката.

ДОЧО
Как я караш?

МАЙКАТА
Все така, правя кал за хората...

15 ИНТЕРИОР – СПАЛНЯТА НА РАЙНА И КАМЕЛИЯ – СЛЕДОВЕД 16

Райна стои пред огледалото и се оглежда с висулката с кристалната зелено – алена диня. Очевидно се харесва. Сваля бижутото и го прибира старателно в една празна сапуниерка. Натъпква сапунерката дълбоко в едно шкафче. Прави ѝ знак "шшшт!", усмихва се на себе си в огледалото. Зад нея, леглото на Камелия е празно.

16 ИНТЕРИОР- ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА – УТРО 17

Реотаните на грънчарската пещ са се нажежили до бяло.

Ръцете на Райна, в тежки огнеупорни ръкавици, отварят пещта. Изваждат изпечените "човеци". Майката надзърта в работилницата и отчита, че Камелия не е на работното си място.

МАЙКАТА
Сестра ти къде е?

Райна вдига рамене.

Майката тръгва. Райна хуква подире ѝ.

17 ЕКСТЕРИОР – ПЪТ – УТРО 18

Пикапът лети по пътя. В каросерията са натоварени калъпите глина. Майката е в кабината, а Райна седи в каросерията, придържайки калъпите. От време на време, когато колата се литне на някоя дупка, Райна думка по тавана на пикапа.

18 ЕКСТЕРИОР – АВТОМОРГА – УТРО

19

Райна седи в каросерията на пикапа, а покрай нея минават струпаните на камари изтърбушени трошки.

Пикапът спира. Райна се оглежда – спрели са пред караваната на Миро. Майката вика от прозореца.

МАЙКАТА

(надува клаксона, вика към
караваната)

Камелия!

21 Райна се е изправила в каросерията и оттам гледа към 21
караваната.

МАЙКАТА (CONT'D)

23 Миро, пускай я да излезе, че ще 23
дойда да я извадя аз! Трябва да
продава на сергията, не да си чеше
тука оная работа...

От високата си позиция в пикапа Райна вижда, че сестра й вероятно съвсем не е в караваната, а в работилницата. Забелзва, че на едно стъкло на работилницата първо се появява лицето на сестра й. Малко по-късно лицето, а и голите й рамене изчезват, а на тяхно място щръква главата на Миро.

Майката не вижда всичко всичко това и продължава да вика към караваната.

МАЙКАТА (CONT'D)

Да не мислиш, че не знам, че сте
тука?! Айде, излизай!

24 Райна вижда, че в работилницата Камелия си грабва оранжеват 24
рокля и изчезва навътре.

На стола остава оранжевата й кърпа, с която си вързва косите.

25 Майката стои в кабината на пикапа. Изведнъж до нея застава 25
Миро, който е дошъл откъм работилницата.

МИРО

Откъде да излизам? Щото аз обичам
да влизам, не да излизам!

МАЙКАТА

(от кабината)

Що се ебаваш, бе, Миро!? Айде, че
имам работа!

МИРО

Щом е за ебаване, аз съм насреща!
Ако искаш, пробвай и ти!

Докато тече тая словесна престрелка, Райна скача от каросерията и хуква към караваната. Райна надзърта в работилницата.

Първото, което вижда е оранжевата кърпа на сестра й. Оглежда работилницата.

МАЙКАТА (V.O.)

Абе, аз съм дърта като уазката.

МИРО (V.O.)

Уазката е дърта, ама като и сложих
газова уредба пере като нова! Ако
искаш, ще ти туря един инжекцион!

Очевидно Миро се е приближил твърде близо да майката и тя...

...побеснява, пали и тръгва, в яда си е забравила за Райна.
Калъпите с глина се разлюляват и се претъркулват в
каросерията. Пикапът отпрашва.

Райна остава в работилницата и гледа след заминаващия пикап.
На вратата си появява Миро. Райна грабва първото, което й
попада под ръка – една полуоска.

МИРО

Опа! Нашта Райна, всеотдайна!

РАЙНА

А си запял оная песен, а съм те
млатнала в челото!

МИРО

(прави се на неразбрал)
Коя песен?

РАЙНА

Как коя? Оная:

(пее)

Райно, Райно...

МИРО

(продължава нейното пеене)

..путка майно... цъфна ли ти...

Райна сериозно размахва полуоската, а Миро шеговито се отбранява.

МИРО (CONT'D)

Хвани хубаво полуоската, какво я държиш като хуй...

(прави недвусмислено движение)

Удряй!

Райна замахва, но, както е замахнала, трясва плафона на тавана и той става на сол.

Чула страшния гърмеж, Камелия излиза от тоалетната.

КАМЕЛИЯ

Да не си я пипнал! Свиня мръсна!

Чува се, че навън свири клаксонът на пикапа, майката се е върнала. Миро се отмества от вратата и Камелия и Райна излитат на двора: червени, та алени.

КАМЕЛИЯ (CONT'D)

Няма да ме видиш повече!

20 ЕКСТЕРИОР - ПЪТ - ДЕН

20

Майката кара, а двете сестри седят в каросерията, хванати за ръце.

21 ЕКСТЕРИОР - ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН

21

Бусът на Миро Гробаря е спрял пред къщата на Райна и Камелия. Надува клаксона.

Камелия чува бибипкането, но се прави на ударена, все едно няма нищо. Работят трите с Майката и Райна. Чува се, че Миро надува клаксона бясно.

МАЙКАТА

(на Камелия)

А иди, де!

Майката ги вади от пещта, Камелия ги нарежда, Райна оцветява човечетата.

КАМЕЛИЯ

Няма. Да му дойде акъла в главата!

МАЙКАТА

Нали трепериш за него?

КАМЕЛИЯ

Ъхъ. Сега той да трепери. По корем ще го накарам да се влачи! Тъпанар!

Работят в работилницата с изпечените човечета.

РАЙНА

Нали ще се жениш за него?!

МАЙКАТА

Ти не ги разбираш тия...

Чува се тропане по вратата.

МАЙКАТА (CONT'D)

(на Камелия)

Иди, че тоя ще потроши вънка витрината!

КАМЕЛИЯ

А, ще я потроши! Не му стиска! Той ще казва как да се държи полуоската...

РАЙНА

Коя полуоска?

Камелия мъха с ръка, защото не ѝ е удобно да продължи с обясненията...

23 ЕКСТЕРИОР – ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА – ДЕН 23

Миро се качва на буса и с мръсна газ отпрашва.

24 ЕКСТЕРИОР – ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА РАЙНА – ДЕН 24

Камелия се усмихва тържествувашо.

КАМЕЛИЯ
(на Майка си)
Видя ли! Пък ти: "ще потроши"!

25 ЕКСТЕРИОР – ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА – ДЕН 25

Двете сестри товарят в каросерията на пикапа калъпите с глина.

Майката се качва в кабината. Камелия сяда в каросерията да държи калъпите. Тръгват. Райна им махва.

26 ИНТЕРИОР- ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА – ДЕН 26

В грънчарницата Райна е сама. Оцветява глинени човечета. Изведнъж вдига очи – срещу нея е Миро.

МИРО
Къде е?

Райна свежда погледа.

РАЙНА
Ако искаш да знаеш, тя е свободен човек и може да прави каквото си иска! Запозна се с един италианец в Интернет и сега вече
(прави знак като че лети)
Вииииу.... замина!
(гледа часовника на стената)
След десет минути ѝ е самолета!

МИРО
Кво?!

РАЙНА
Не се казва "кво", а "какво"!

На Райна ѝ треперят ръцете, но реди калъпите в пещта, без да го поглежда в очите.

МИРО

Абе, ти коя си мислиш, че си?

РАЙНА

Аз съм, която съм си аз, пък ти си едно нищо – да знаеш! И за мене си нищо, и за сестра ми! А италианците са най-големите любовници! Аз например...

МИРО

Чакай сега да видиш ти, кой какъв е!

Дърпа една лавица, върху която са наредени да съхнат глинени човечета. Те се посипват на земята и стават на чирепи. Миро допълнително скача отгоре им, за да ги направи на сол. Райна е замръзнала на мястото си. Миро тръшва вратата и заминава. Райна стои с полуусмивка на лицето.

27

ИНТЕРИОР- ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА – СЛЕДОВЕД

27

МАЙКАТА

Ей сега го убих!

Майката и Камелия са се изправили на вратата и гледат пораженията, които е нанесъл Миро на работилницата. Райна седи зад работната си маса, с изцапани с боя пръсти.

МАЙКАТА (CONT'D)

Ще си плати той, ще си плати за всичко... като поп ще си плати!

РАЙНА

Що като поп?

Цялата врява и суматоха за миг увисва.

МАЙКАТА

(объркано)

Щото...щото... така се казва!

(изведнъж на майката ѝ

призлява и ѝ се

подкосяват краката)

(MORE)

МАЙКАТА (CONT'D)

Отиде зян всичко! Животецът ни
отиде!

Камелия излиза.

28

ЕКСТЕРИОР - АВТОМОРГА - СЛЕДОВЕД

28

Миро пили с малък флекс номер на двигател. Шумно е и не чува, че Камелия е минала зад гърба му. Изключва му флекса от контакта. Грабва разклонителя и като го размахва за кабела, иска да удари Миро. Той ѝ лови ръката. Тя посяга да го удари с другата ръка, той я спира. Започва едно безмълвно мятане и блъскне от нейна страна, опити да го удари, захапе или ритне. Миро се отбранява и постепенно Камелия спира с атаките си, оставя се с прегръдките на Миро.

КАМЕЛИЯ

Я да видим кой трие номерата на
двигатели! Горے ръцете, долу
гащите!

Миро на майтап вдига ръце.

МИРО

Аз вече щях да хващам за Италия..

КАМЕЛИЯ

Къде? Дръж ръцете горе!

Райна се е промъкнала до работилницата, готова да помага на сестра си в битката срушу Миро, но вижда, че отношенията им вземат друг обрат...

МИРО

За Италия. Сестра ти каза, че си
заминала за Италия.

КАМЕЛИЯ

Нали знаеш, че е откачена, сестра
ми.

Камелия се опитва да му разкопчее колана.

КАМЕЛИЯ (CONT'D)

Не сваляй ръцете!

МИРО

Всичките сте такива във вашата
къща...

(смее се)

Италианци...

(бие се по главата)

Ама и аз съм мнооооого тъп, чудовно
тъп...

КАМЕЛИЯ

Чудовно? Какво е чудовно, не се ли
казва "чудовно"?

МИРО

Тц. Чу-дов-но... Такова... дето е
за чудо и приказ...

КАМЕЛИЯ

Майка ми побесня като видя какво си
направил в работилницата.

Миро само се усмихва доволен.

МИРО

Оная, сестра ти е виновна! Ако я
хвана... Ще ѝ отвинтя задника!

Камелия го бие шеговито.

КАМЕЛИЯ

Ще ти изкривя отверката?! Тя си е
отвинтена, сестра ми... Айде,
сваляй ръцете! Сваляй и гащите!

Камелия вече му е свалила колана и разкопчала панталона.

Райна гледа.

Райна лежи на ъгловия диван, само че, сега сестра ѝ липсва.
Райна се ослушва за минаващите по пътя коли. Става, отива до
прозореца, надниква. Няма никой. Пак ляга. Чува, че майка ѝ
идва по коридора и се завива. Майката наднича в стаята,
вижда, че Камелия липсва, стои миг, два в отвора на вратата и
си излиза.

30 ИНТЕРИОР – СПАЛНЯТА НА РАЙНА И КАМЕЛИЯ – УТРО

30

Чува се, че пред къщата спира кола. Райна се изправя в леглото.

МАЙКАТА (V.O.)

Иди да видиш да не са клиенти!

РАЙНА

30 Тц. Това е буса на оня.

30

Чува се, че майката излиза навън. Бусът на Миро е спрял пред къщата. Райна гледа.

Миро носи огромен букет от гергини.

КАМЕЛИЯ

Ние дойдохме, защото Миро иска да се извини...

МАЙКАТА

Той уста няма ли?

МИРО

(прави се, че не я чува,
на Райна)

Дай един буркан, че тия китки...

РАЙНА

(на Миро)

От къде ги открадна?

КАМЕЛИЯ

(на Райна)

Ти да мълчиш!

РАЙНА

(на Камелия)

Ти да не искаш да ми кажеш, че ги е купил? Нека каже: откъде ги е откраднал!

КАМЕЛИЯ

Не ги е откраднал, заедно ги набрахме...

РАЙНА

И видяха ли ви?

Миро тръшва букета на земята и си излиза. Камелия хуква подире му. Чува се как пали буса и заминава.

31 ЕКСТЕРИОР – ВЕРАНДАТА В КЪЩАТА НА РАЙНА – УТРО

31

На верандата седи разплаканата Камелия.

КАМЕЛИЯ

Ама...той беше дошъл да каже, че ще се женим...и беше готов да работи в работилницата без пари, за да възстанови...

(хълца)

щетите... дето строши грънците...

Райна сяда до сестра си.

КАМЕЛИЯ (CONT'D)

(на Райна)

Що ме мразиш толкова, а?! Що разваляш всичко...

РАЙНА

(и тя рева)

Как аз да те мразя, бе, како?! Как!

(прегръща я)

Седят двете на верандата.

32 ЕКСТЕРИОР – ИЗВЪНГРАДСКА УЛИЦА, ОГРАДА – ДЕН

32

Райна върви през полето, за по-направо. От едната страна на черния път има изоставени стари постройки, а от другата дълга, предълга ограда. Райна не обръща внимание нито на развалините, нито на оградата. Върви делово и нещо си мърмори, и маха с ръце.

33 ИНТЕРИОР – АВТОМОРГА – ДЕН

33

Миро чува трополене и тръгва между колите в автоморгата. Пътъом взема един гаечен ключ 32 номер. Вижда, че Един циганин се е натоварил с три-четири стартера, носи ги. Без да каже и дума, Миро тича навън, налита да го бие. Поваля го на земята. Циганинът се пази.

В работилницата е влязла Райна.

РАЙНА

Миро! Миро!

Райна върви из работилницата. Вика.

РАЙНА (CONT'D)

Миро! Не се крий! Знам, че си тука!

Миро! Искам да ти се извиня!

Извинявай, Миро!

Райна вижда, че навън цигани тичат, хвърлят частите, които са откраднали и се втурват да отърват оня, който се бие с Миро. Дърпат Миро да не го удря, а той започва да ги блъска и тях, блъска където завърне, без да е пуснал гаечния ключ. Всеки удар пуска кръв. Като виждат кръвта, циганите се настървяват. Скачат на Миро, но вече не, за да отърват падналия си другар, а да пребият "чорбаджията". От нападател, Миро се превръща в човек, който отчаяно се бори за спасението си. Циганите, обаче го гонят между стоварените коли и колчем го стигнат, го млатят на умирачка.

Райна гледа и не може да помръдне от страх. Циганите си тръгват. Райна хуква към падналия на земята Миро.

Стига до пребития Миро, който лежи на земята. Навежда се над него.

РАЙНА (CONT'D)

Миро! Миро!

Както се е навела над него, Миро хваща ръката ѝ под мишницата. Това е несъзнателното движение на човек, който в несвяст се опитва да се улови за нещо, да намери опора. Вкопчава се в ръката на Райна и стиска с все сили. Тя е изненадана, мръщи лице, откопчава пръстите му, трие си ръката, дето са останали петна от кръв и от неговите пръсти.

Райна, Камелия и Майката стоят и гледат надолу. Камелия плаче с два реда сълзи.

На земята между колите лежи Миро. Мърда.

МАЙКАТА

Хайде, да си ходим, ще живее,
говедото.

КАМЕЛИЯ

(през сълзи)

33

Ама той си няма никого, кръгъл
сирак е!

33

35

ЕКСТЕРИОР – ВЕРАНДАТА В КЪЩАТА НА РАЙНА – ДЕН

35

Райна се бърше. Оглежда се в огледалото с вдигната ръка – под
мишницата ѝ личат четири синкави петна – следите от пръстите
на Миро.

На дивана, зад Райна, лежи Миро. Все още бинтован, но вече
лицето му се вижда.

Камелия му налага посиненото лице с лед. Граби ледени бучки
от гледжосан гювеч, слага ги в пешкир и ги налага на лицето
му. На врата на Миро е турен пешкир, за да попива разтопената
ледена вода.

КАМЕЛИЯ

(вика)

Райноooo! Дай още лед!

ГЛАСЪТ НА РАЙНА

Свърши сеее!

КАМЕЛИЯ

Иди вземи от ресторанта!

МИРО

(от кревата)

Кажи им, че аз те пращам...

РАЙНА

(от вратата)

Да, че да искат от мене да ти
платя вересиите!

МИРО

(смее се)

Колкото уиски съм изпил там, да го
повърна:

(играе повръщане)

Буууу! Ниагарският водопад!

КАМЕЛИЯ

(на Райна)

Отивай!

Майката брои, изкараното от продажбата на глина. На масата има отворен найлонов плика с пари. Записва оборота в една тетрадка и го пъха в плика.

РАЙНА

(към Майката)

Да ме хвърлиш до ресторанта за лед.

МАЙКАТА

Пещта работи.

РАЙНА

Сестра ми ще я наглежда.

Майката влиза в къщата с плика с парите в ръка.

РАЙНА (CONT'D)

(на майка си)

36

В тая жега леда ще стане на вода
докато го донеса.

36

Камелия сменя пешкира на врата на Миро. Мокрия просва да съхне, а оттам взема друг. Внимателно му подсушава врата и навива кърпата "на масур" около врата му.

Бинтова му и ръката, защото са му разкървавени кокалчетата, когато са е бил с циганите. Намоава бинта. През първите слоеве избиват кървави петна. Навела се е над него тъй, че й се откриват гърдите. Миро използва тази ситуация, протяга врат и я захапва през тънката рокля за гърдата. Камелия пищи престорено.

КАМЕЛИЯ

Само това ти е в акъла!

МИРО

Аз акъл нямам!

Майката излиза от къщата с ключа за пикапа.

Райна взема гледжосания гювеч. С един замах излива водата над главата на Миро и тръгва след Майката.

36

ИНТЕРИОР – КАБИНА НА ПИКАП – ДЕН

36

Райна и Майката пътуват. Райна носи пълния със студена вода гювеч, в който плуват парчета лед.

РАЙНА

Майко, защо ледът винаги плува
върху водата?

МАЙКАТА

Няма никакво значение дали е лед
или лайно, винаги изплува върху
водата. Като Миро...

РАЙНА

Ти, Майко, не бива толкова да
говориш против него...

МАЙКАТА

Хубаво го набиха тия, че иначе аз
щях да го бяхтя... Ще ме праша той
да се ебавам!

РАЙНА

Той заради мене се би, заради мене
го направиха на кюфте..

МАЙКАТА

Кво?!

РАЙНА

Нищо, нищо...

МАЙКАТА

Кво каза?!

РАЙНА

(вади от джоба си
кристалната диня)

Ето, това ми е от него... Ние се
обичаме, ама не смеем да кажем на
кака... Ходя при него тайно. Като
ме хване ей така, за ръцете и..
Оня ден пак бях там и циганите
видяха, че ние с него ще се... нали
ме разбираш... и тъкмо му свалям
колана... и като се настървиха ония
ми ти цигани и се наложи Миро да се
бие, нали разбираш... сам срещу
всичките...

МАЙКАТА

(не вярва на ушите си)

Абе, ти не си съвсем с всичкия си!

Какви ги дрънкаш?!

Райна си вдига ръката, заголва подмишницата и показва на Майка си сините петна от пръстите на Миро по кожата на подмишницата.

Майката не казва нищо, чува се как дрънчат ледчетата в гювеча.

37

ЕКСТЕРИОР – ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА – ДЕН

37

Колата на майката завива пред къщата. Райна вижда, че пред сергията са спряли клиенти. Скача от колата, за да се занимае с клиентите. Пикапът отминава. Клиентката си е харесала някакви човечета и ги подава на мъжа си, който не е слязъл от колата. Райна ги изчаква. В това време от към къщата се чува топурдия, избръмчава мотор и покрай нея минава пикапът на майка ѝ. Миро е натоварен в каросерията и се е уловил за канатите. Вика:

МИРО

Кво става бе, кво става , бе?!

Райна остава пред къщата и гледа...

...отдалечаващия се пикап.

38

ЕКСТЕРИОР – ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА РАЙНА – ДЕН

38

Райна излиза на двора. Оглежда се за сестра си. Не я вижда по двора, не я вижда и на улицата. Отива в грънчарската работилница. Вратата е залостена. Гледа вътре през изцапаните стъкла. (целите две стени на работилницата са от стъкло, Метални рамки от винкел с фасетирани 20/20 стъкла. Прозорците са приспособявани, вероятно свалени от някоя стара социалистическа сграда)

Камелия се е залостила в работилницата. Сложила е едно дърво под дръжката на вратата, за да не може да се натисне бравата.

РАЙНА

(тропа на прозореца)

Како, како!

Камелия, цялата в глина, не отговаря. Навежда се, откъсва топка глина. Мачка я.

ГЛАСЪТ НА РАЙНА

Како! Какво стана, како?

Камелия се обръща и запраща топката глина срещу лицето на Райна, опряно на прозореца. Глината разбива стъклото. Райна се опитва да се предпази, но частици се от него се забиват в лицето ѝ. Райна се опитва да се предпази с ръце, но когато ги сваля, те са целите в кръв и глина.

42 Камелия хвърля следваща топка глина към прозореца. Следващо42 стъкло изпращава.

Райна се е дръпнала от работилницата, но Камелия не спира. Още едно стъкло се разхвърчава на парчета. И още едно. И още...

Парчетата стъкло хвърчат по двора, дрънчат по плочника, засипват двора.

В двора влиза Майката и заварва свитата в ъгъла на двора Райна, с изпонарязано от стъклата лице. Почти всички прозорци на работилницата са избушени. Дворът е посипан със стъкла и топки глина.

Майката почиства лицето на момичето с вода.

МАЙКАТА

(през рамо, на Камелия)

43

Отвори!

43

Камелия седи в дъното на работилницата, до пешта.

ГЛАСЪТ НА МАЙКАТА

Отвори, Камелия, отвори!

44

Камелия не реагира.

44

Майката взема пръта, с който подпират прането. Опитва се да бръкне през счупените стъкла и да бутне дървото, с което е подпряна бравата на вратата. Единственият резултат е, че си порязва и тя ръката. Хвърля пръта.

МАЙКАТА

Ох, Господи, защо ми даде това наказание?!

Райна се гледа в огледалото, сложено върху циментената мивка на дворната чешма – лицето ѝ е на резки от стъклата.

Майката тича и носи брадвата, готова да троши вратата на работилницата.

Камелия вдига шалтера на грънчарската пещ. Реотаните веднага светват.

КАМЕЛИЯ

Ако още един път се опиташ да
отвориш, ще вляза във фурната!

МАЙКАТА

Олеле, детето ми!
(на Райна)
Как се извъди такава курва?! Да те
убие човек е малко!

РАЙНА

Аз не съм ли ти дете?

МАЙКАТА

Не си дете ти! Изрод!

РАЙНА

Ама аз си направих майтап!

МАЙКАТА

Ами динята?! Отде имаш динята?

РАЙНА

Едни фолкпевици ми дадоха сто лева!

МАЙКАТА

(удря Райна)
Цял живот е така! Цял живот! Колко
съм те била да спре да лъжеш, ама
ти – не! Аз я набия за едно, тя
направи друго... Като животно съм
те бяхтила, не, та не! Сега вече ще
те пребия!

Грабва пръта, с който се опитваше да бутне дървото под
бравата. Замахва, Райна се свива инстинктивно. Сопата минава
покрай нея и се строшава от удара в земята. Майката хвърля
парчетата от сопата. Изпаднала е в истерия. Скача на
прозорците на работилницата. Тресе ги.

МАЙКАТА (CONT'D)

(на Камелия)

Излизай и ти, че и тебе малко съм
те била!

ГЛАСЪТ НА КАМЕЛИЯ

Фурната работи!

Майката слиза от прозорците. Ръцете ѝ са целите в кръв от
строшените стъкла.

МАЙКАТА

(хлипа, сочи към
работилницата, говори
през сълзи на Райна)

47

Направи нещо, гад!

47

Райна отваря електрическото табло пред къщата и отвърта
бушона на трифазния ток. За всеки случай отвърта и другите
бушони.

В работилницата осветлението над работната маса угасва, а
реотаните на фурната потъмняват.

ГЛАСЪТ НА КАМЕЛИЯ

Каквото и да направите, аз оттука
жива няма да изляза!

МАЙКАТА

(на Райна)

Махай се, Юдо!

Райна излиза.

39

ЕКСТЕРИОР – АВТОМОРГА – ПРИВЕЧЕР

39

61

Съдран окървавен бинт се е проточил през двора на
автоморгата. Единият му край се е закачил на бравата на
вратата на бараката в двора. Райна върви по бинта, по бинта,
докато стига до отворената врата. На леглото в бараката лежи
Миро. Дреме.

61

Райна оглежда бараката – всичко е мръсно, разхвърляно,
неуютно. Тя търси гъба, или парче плат, не намира. Отмотава
тоалетна хартия от ролката, оставена на кука до вратата.
Намокря я. Почиства масата.

Райна подрежда караваната. Изхвърля в коша пълните пепелници, чашките с посиняло от времето неизпито кафе, кокалите от печено пиле в пластмасова чиния...

Райна седи на стола. Миро спи. Мръква.

40

ЕКСТЕРИОР – ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА – ПРИВЕЧЕР

40

В работилницата е полутъмно. Камелия е седнала на грънчарското колело, което върти с крак. Такътъър- такътъър! Колелото се върти, а Камелия източва от глина ваза. Шията на вазата става все по-тънка и по-тънка, докато се пречупи и остава в ръцете ѝ. Камелия механично, без да се замисля, смачква глината и започва да източва следваща ваза.

Майката седи на стъпалата на къщата.

41

ИНТЕРИОР – АВТОМОРГА, КАРАВАНА – ПРИВЕЧЕР

41

Миро отваря очи. Известно време не разбира къде се намира. Вижда Райна. Тя дреме на стола.

МИРО

Ти какво правиш тука?!

Райна се стряска в съня си.

РАЙНА

Аз... аз... дойдох да ми помогнеш!

МИРО

Аз?! Да ти помогна?!

Райна кима.

МИРО (CONT'D)

Абе, вие във вашата къща сте
кукуригу всичките! Първо ме
вземате, после ме изхвърляте... Сега
ти си дошла... да ти помагам.

(пауза)

Трябва да пикая. Ела тука!

Опрян на Райна, Миро излиза навън. Завива зад караваната.

МИРО (CONT'D)

Разкопчей ми дюкяна!

РАЙНА

Ма, как така!

МИРО

Разкопчей ми дюкяна, че не мога да
си мърдам пръстите...

Райна му разкопчава дюкяна.

МИРО (CONT'D)

Извади го!

Райна не прави нищо.

МИРО (CONT'D)

Ще се опикая, ма!

Райна му помага, стиснала очите.

В тъмнината, от едната страна на караваната Миро пикае, от
другата Райна стои с широко отворени очи.

МИРО (CONT'D)

Ела тука! Пикая кръв, чиста кръв!

РАЙНА

Няма.

Миро се е уловил за караваната, вие му се свят. Очевидно, че
болката, кръвозагубата, пренасянето са дошли в повече дори на
неговата яка физика.

МИРО

Ела.

Стоят от двете страни на ъгъла на караваната. Той: уловил се
с две ръце, за да не падне, тя: уловила се с две ръце, за да
да не мръдне от мястото си.

РАЙНА

Няма, ако не ми помогнеш.

МИРО

Моля ти се.

Райна го поглежда и нещо в поведението му я кара да мисли, че
той не се подиграва с нея, а наистина е зле.

РАЙНА

Трябва да идеш в болницата!

Миро кима с очи. Райна го подпира да не падне. Тупа се по джобовите.

РАЙНА (CONT'D)

Забравила съм си телефона!

РАЙНА (CONT'D)

(на Миро)

Твоят къде е?

Миро сочи с очи джоба си.

Райна го джоби: изважда връзка ключове и телефон. Наистина – телефонът му е там, но потрошен от побоя на циганите. Дисплеят му е цъфнал, а батерията изкормена. Райна гледа безпомощно

МИРО

Хайде, да ме караш!

РАЙНА

Ама аз нямам книжка!

Миро седи на пасажерското място. Райна врътва ключа. Понеже не е изключила от скорост, бусът се мята напред. Угасва. Миро протяга и изключва скоростите. Соци с очи ключа. Райна запалва. Опитва се да си припомни какво прави майка ѝ, когато кара. Натиска педала, включва на скорост. Дава газ. Бусът скача рязко, минава няколко метра и се забива в купчина ламарини. Изгасва. Райна не се отчайва, пали отново.

Погледнато отгоре, вижда се как бусът извършва сложни движения напред, назад, на зигзаг, гасне, плюе дим, пак пали, пак се мята. Блъска се в купчините авточасти, после дава назад, заобикаля ги, докато най-сетне Райна успява да улучи вратата на автоморгата и да подкара буса навън.

Криволичейки, на тласъци, бусът върви по пътя. Единият му фар е счупен от "маневрите" на Райна, но все пак колата върви.

43 ИНТЕРИОР -КАБИНА НА БУС - КЪСЕН РЕЖИМ 43

Миро лежи на една страна в кабината, а Райна, стиснала зъби, върти волана.

44 ИНТЕРИОР- ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА -НОЩ 44

Майката седи пред работилницата, а отвътре, от тъмната работилница, се чува звукът на грънчарското колело. Камелия работи. Маси, столове, работният тезгях, навсякъде са наредени източените от Камелия вази. Някои от тях са с клюмнали шии, други са се сплескали от собствената си тежест, трети са цели. Десетки вази. Над всичко това се носи неспирният звук на грънчарското колело: такъвър-такъвър!

Майката седи и не мърда.

45 ИНТЕРИОР - БОЛНИЧЕН КОРИДОР - НОЩ 45

Единият край на коридора е преграден и над импровизираното гише виси надпис: "Регистрация". На коженото канапе срещу "регистрацията", което е било ново през осемдесетте години на дваисти век, полулежи пребитият Миро.

Райна се оглежда - никой не се вижда по коридорите. Натиска една врата - отворено е, но няма никой, натиска друга - и тя така.

Миро се е свлякъл на една страна на канапето.

Райна започва да крещи с все сила, гласът кънти по празните коридори. Крещи веднъж, два пъти, малко преди да кресне трети път от дъното на коридора тича смачкан човек с очи като маслини - Доктор. Нещо дъвче, вечерял е сигурно, човекът. Райна се е надвесила през гишето и се разправя с Доктора.

ДОКТОРА

Какво пициш, тука да не е
зверилник?! Има си ред!

Шмугва се зад гишето "регистрация".

ДОКТОРА (V.O.) (CONT'D)

ЕГН?

РАЙНА

Човекът едвам диша, ти ме питаш за
ЕГН-то му?!

ДОКТОРА (V.O.)

ЕГН -то!

Райна отива при Миро и го бута да си каже ЕГН-то. Той
наистина едва говори и нещо и шепне. Тя се връща при гишето.

РАЙНА

(на Доктора)

7712301025

ДОКТОРА (V.O.)

Мирослав Йоргов Стоянов?

РАЙНА

(на Миро, учудена)

Баща ти Йорго ли се казва?

Миро кима.

ДОКТОРА (V.O.)

Лошо. Няма здравни осигуровки. Не
мога да го приема.

РАЙНА

Как така?! Нали е спешно отделение?

ДОКТОРА (V.O.)

Спешно отделение е. Ако иска да го
прегледам, ще трябва да плати.

Райна говори трескаво.

РАЙНА

Братовчед ми е! Първи братовчед!
Нас майка ни ни е отгледала заедно,
от една цицка сме сукали! Млечен
брат ми е! Той имаше имаше рахит
като малък, костите му са слаби, ще
умре всеки момент...

(Райна се е засилила да
лъготи и не е ясно докъде
ще стигне, но...)

Райна се бърка по джобовете, само кристалната диня
 "Сваровски" е вътре. Рови и в джобовете на Миро – няма нищо.
 Гледа динята, гледа гишето. Протяга динята през гишето.

ДОКТОРА (V.O.)

Навсякъде има камери!

45 Райна увива динята в салфетка и се връща. Подава я през гишето. 45

Докторът опипва Миро по гърдите. Оня ръмжи от болка.

ДОКТОР

Има гръдна травма, тука трябва
 хирург! Операция трябва. Аз съм
 дежурен лекар, един лекар на цялата
 болница и съм специалист уши, нос,
 гърло! Не съм хирург!

РАЙНА

Къде е хирургът?

ДОКТОР

В отпуска, внуче му се роди.

РАЙНА

Връщай динята, некадърник!

Докторът се прибира зад гишето "регистрация". Врътва ключа.

46 ЕСТЕРИОР – ДВОР НА КЪЩА КРАЙ РЕКА – НОЩ 46

В двора, на брега на реката е седнал Хирурга. Срещу му е
 поставен таблет и шише ракия. Хирурга свири на цигулка.

Райна се приближава зад гърба му.

На екрана на таблета е пуснат "Скайп". Екранът на таблета е
 празен, няма събеседник. Хирурга свири.

РАЙНА

Докторе...

РАЙНА (CONT'D)

Извинете, казаха ми, че Ви се е
 родило внуче...

ХИРУРГА
(не я чува, свири)

РАЙНА
Извинете...

ХИРУРГА
Ш-ш-ш-ш-шт!

РАЙНА
Моля ти се, докторе!

ХИРУРГА
Много съм пиян, моето момиче, много
съм пиян!

47 ИНТЕРИОР – БОЛНИЧНА СТАЯ – НОЩ

47

Хирурга натиска Миро тук-там по ребрата.

ХИРУРГА
(на Миро)
Я изпей нещо!

Миро гледа неразбиращо.

ХИРУРГА (CONT'D)
Имаш контузия на гръдния кош. Ако
можеш да пееш, значи белия ти дроб
не е засегнат!
(на Райна)
Моли се да не е засегнат!
(на Миро)
Пей!

МИРО
Райно, Райно, путка майно, цъфна ли
ти...

Райна е зяпнала, но този път не прави нищо да го спре.

ХИРУРГА
По-високо!

МИРО
(пее по-силно)
...Мушмулата? Цъфна, цъфна, бай
Иване, стана...

ХИРУРГА

(маха му с ръка да спре)
Объркал се е колегата, няма нужда
от операция...

РАЙНА

(на Хирурга)
Ама нали пикае кръв?!

ХИРУРГА

Това е от боя, дето го е изял. След
два дни ще пикае лимонада!
(на Миро)
Утре ще направим един рентген!
Хайде, ставай, не се залежавай!
Вземам те под лекарски надзор!

48

ЕСТЕРИОР – ДВОР НА КЪЩА КРАЙ РЕКА – НОЩ

48

Райна и Миро седят на маса. Ръцете на Хирурга слагат пред тях
последоватено чаши, шише с уиски, шише с вино, шише с
лимонада.

ХИРУРГА (V.O.)

(на Райна)
Ти сега каква му се падаш на тоя?

РАЙНА

Ми... никаква.

ХИРУРГА (V.O.)

Никаква, никаква?

РАЙНА

(мисли дали да обяснява
сложната връзка Миро-
Камелия)
Ами... да.

ХИРУРГА (V.O.)

(на Миро)
Вярно ти е никаква?

МИРО

Вярно.

ХИРУРГА

Ми ти си голям късметлия, бе!

МИРО

Що?

ХИРУРГА (V.O.)

Тя щом ти е "никаква" и ме докара в
болницата на три ракии, представям
си ако ти беше "някаква".

Миро поглежда Райна, подсмивва се, ама не знае как точно да
се държи. Райна- също.

Хирурга сяда срещу им. Посяга да сипе на Райна уиски, но се
отказва, сипва ѝ лимонада. Сипва на Миро уиски,

ХИРУРГА

Ето ти малко ноти!

РАЙНА

(посяга да го спре)

ХИРУРГА

(прави ѝ знак да мълчи)

Това е по лекарско предписание!

(пуска компютъра, оставен
на масата)

РАЙНА

Ама...

ХИРУРГА

Ш-ш-ш-т! Ще събудиш внучето!

РАЙНА

(оглежда се)

Дворът на къщата е празен, къщата не свети, на екрана няма
никой.

ХИРУРГА

Внучето спи. Оня ден се роди и вече
си е вкъщи. Дъщерята не е спала
цяла нощ. Колики.

Райна гледа към тъмните прозорци на къщата.

ХИРУРГА (CONT'D)

(забелязал погледа ѝ)

Внучето е в Торонто.

(MORE)

ХИРУРГА (CONT'D)

Дъщерята казва, че бебетата трябва
да слушат музика. И аз свиря.

Дава му тон с цигулката и ето: Миро слуша, слуша, разбира коя
е песента и запява. Хирурга акомпанира, а от време на време
пее с Миро. Запяват песничка тъй, че да я чуят чак в Торонто
дето е внучето на Хирурга.

МИРО

Когато няма брод през мътната река,

Поискай и ще стана

Когато няма дъжд над жълтите поля

Поискай и ще стана

А ти...

Поискай само!

Когато няма мир за прашните войници

Поискай и ще стана

Когато няма сън под мокрите ресници

Поискай и ще стана

А ти...

Поискай само!

Когато няма ден

Поискай и ще стана

Когато няма път

Поискай и ще стана

(MORE)

МИРО (CONT'D)

когато няма нищо

Поискай и ще има

А ти...

Поискай само!

Пее Миро и току крадешком поглежда към Райна.

49 ИНТЕРИОР- ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА - НОЩ

49

Майката завива бушоните. Работилницата светва. Камелия е заспала над грънчарското колело. Майката слага Камелия да легне. Завива я. Изтощена, Камелия не отваря очи.

50 ЕКСТЕРИОР - ДВОР НА КЪЩА КРАЙ РЕКА - НОЩ

50

Миро пее, Хирурга свири с цигулката и припява.

МИРО

Червено е виното, червена кръвта,

Червен е на всеки що пийва носа!

(двамата)

Дим-да-ри дам, дим-да-ри-дам!

От заранта съм мотика пьян!

ХИРУРГА

Зелена е тревата, зелена - гората,

Зелен светофар имаш ти под полата!

(двамата)

Дим-да-ри дам, дим-да-ри-дам!

(MORE)

ХИРУРГА (CONT'D)

От заранта съм мотика пиан!

МИРО

Жълто е слънцето, жълто - яйцето,

Жълта вода ми тече от пишлето!

(двамата)

Дим-да-ри дам, дим-да-ри-дам!

От заранта съм мотика пиан!

ХИРУРГА

Бяла е водата, бял е снега,

Бял е на всеки след баня гъза!

(двамата)

Дим-да-ри дам, дим-да-ри-дам!

От заранта съм мотика пиан!

ДВАМАТА

Синьо е морето, синьо - небето,

Синьо е на всеки след ебан дупето!

Дим-да-ри дам, дим-да-ри-дам!

От заранта съм мотика пиан!

Веселят се. Райна си сипва вино.

Майката звъни по телефона на Райна. Апаратът звънва и свети - паднал наред двора. Майката го прибира. Ляга на канапето до Камелия. Лампата е оставена да свети.

Майката и Камелия спят на тясното диванче в работилницата.

52 ЕКСТЕРИОР – ГРАДСКА УЛИЦА – НОЩ

52

Миро, върви колебливо по улицата. Носи Райна на гърба си "на конче".

РАЙНА

Да не ти стане нещо... Докторът каза да лежиш до сутринта, да ти направят скенер... До преди малко кръв пикаеше...

МИРО

Нищо ми няма...

РАЙНА

Ти не си лош... Само трябва да си смениш името.

МИРО

Кво ми е на името?

РАЙНА

Ами... "Гробаря", не ти е родно име, това е прякор, нали... А пък аз кво да правя: като ме е кръстила майка ми "Райна" – няма отърване от това име...

МИРО

Нищо ти няма на името...

РАЙНА

Ама аз не съм се казвала винаги Райна... Като съм се родила, а пък аз съм се родила много дребна, колкото една кифла съм била голяма, майка ми се уплашила, че ще умра. И си седяла в коридора на родилния дом, право на мозайката седяла, и ревяла. Обаче минала една циганка и й казала: "Знам та що ревеш! Ако искаш да ти оживее детето, ще го кръстиш на мене!" ...

МИРО

Хайде, стига... Ти се напи...
Децата не трябва да пият вино.

РАЙНА

Аха.

МИРО

Не се прави на ударена! За тебе
говоря.

РАЙНА

Стига мърмори... Омърморваш
орталъка...

МИРО

Кво?

РАЙНА

О-мър-мор-ваш! Туй не прави, онуй
не прави, не пий вино...

МИРО

Млъквам.

РАЙНА

Недей. Толкоз хубаво ме...
омърморваш. Ти си мърмори, аз ще си
спя.

67 Миро се опитва да каже нещо, но Райна запушва устата му с 67
шепа. Той я носи, а тя не маха длан от устните му, докато
Миро не започва да пухти от липса на въздух. Полузаспала,
Райна се усмихва.

53 ЕКСТЕРИОР - ПРЕД БОЛНИЦАТА - УТРО 53

Един санитар мете стълбището. Санитарка полива цветята.

На пейката пред болницата седят Райна и Миро.

54 ЕКСТЕРИОР - ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА РАЙНА - УТРО 54

Счупено стъкло пада и се доразбива в цинкова кофа. Майката, с
ръкавици вади парчетата счупени стъкла от крилата на
прозорците. Камелия сънена седи на диванчето. Чува се
автомобилен клаксон.

МАЙКАТА

Иди вѐнка на сергията.

КАМЕЛИЯ

Сестра ми къде е?

МАЙКАТА

Не се е връщала.

КАМЕЛИЯ

Няма да изляза на сергията – да ме
сочат сичките с прѐст и да викат:
тая, дето Миро Гробаря ебе сестра
й.

МАЙКАТА

Хората само вас ще гледат.

КАМЕЛИЯ

Нищо не разбираш ти.

МАЙКАТА

Е, щото аз не съм била млада. И аз
съм била като тебе и сестра ти.

КАМЕЛИЯ

Да не се връща!

МАЙКАТА

Сестра ти е. Как така?

КАМЕЛИЯ

Така. Или аз вкѐщи, или тя!

МАЙКАТА

Що говориш така, тя ти е крѐв, а
пѐк оня никакѐв не ти е!

КАМЕЛИЯ

Именно. Той, че е свиня, знам...
Ама тя е... кучка.

МАЙКАТА

Е, хайде, ако тя е кучка и ти
трябва да си...

Клаксонѐт пак се чува и Майката отива кѐм сергията.

КАМЕЛИЯ

Сега ще види тя какво значи бясна
кучка!

Камелия взема телефона. Набира 112. Чува се гласът на
оператора

ОПЕРАТОР

Телефон 112 слушам ви...

55

ИНТ. МИКРОБУСЪТ НА МИРО – УТРО

55

Миро кара. Райна полулежи на седалката. Очевидно я е страх от
бързото шофиране на Миро. Гледа към светлината рентгенова
снимка. Завърта я наляво надасно. Коментира снимката.

РАЙНА

Ами... мисля, че прилича на
пеперуда. Ти знаеш ли, че аз като
бях малка гоних една пеперуда... и
като я гоня гледам нагоре, нали, не
виждам, че влизам в едни ниви...
пък те били пръскани нивите с нещо
и всичките пеперуди, които влизат в
тия ниви умират. И целите ниви –
така покрити с пеперуди. Червени,
червени от пеперуди...

МИРО

Това са били макове.

РАЙНА

Абе аз ли не знам как изглеждат
макове и как изглеждат пеперуди! Ти
виждал ли си мак да хвърчи?!

МИРО

Тц.

РАЙНА

А, така... Пък аз съм виждала...

МИРО

Абе, тебе майка ти не ти ли е
казвала да послъгваш по-малко?

РАЙНА

Тц.

Миро ѝ хвърля по едно око с интерес.

56 ИНТ. ГРЪНЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА – ДЕН

56

КАМЕЛИЯ

Адресът? Адресът е Автоморга и
сервиз на Миро Гробаря, това е
адресът...

57 ИНТЕРИОР – МИКРОБУСЪТ НА МИРО – ДЕН

57

Миро се смее с глас.

МИРО

Значи, аз съм ти подарил тази
диня?! Е, на сестра ти толкова ли е
акъла?! Тя сеща ли се някога на нея
да съм ѝ подарявал нещо? Защо
изведнъж на тебе ще ти купя
диманти? Щото оная работа ти е
напреко ли?!

РАЙНА

Не са диаманти, кристали са...

МИРО

Все тая...

РАЙНА

Ще дойдеш с мене вкъщи и ще кажеш,
че не е истина!

МИРО

Кое?

РАЙНА

Това дете съм го разправяла... Дето
сме правили ... секс с тебе...

МИРО

Ама не е ли вярно?

Миро я гледа сериозно, а Райна мига ситно, ситно, не може да
разбере дали я будалка.

Райна и Миро ходят из автоморгата.

МИРО

Егати късмета имам, нищо не е
откраднато докато ме няма!

Миро плюе през рамото си.

РАЙНА

(пази се от плюнката)
Внимавай, бе!

Миро се смее и си тегли ухото "да не е уроки". В тоя момент се чува, че със засилващ се грохот идват полицейски сирени, пред вратата на автоморгата от автомобилите се изсипват десетина души от специалните части. Всички са екипирани като, че ще гонят Рамбо. С насочени автомати тичат из моргата. Обграждат Миро и Райна.

ПОЛИЦАЙ

На земята! На земята!

Уплашена от гръмогласните команди Райна се плъосва в праха. Миро, обаче, нали е потрошен, прави го по-бавно.

ПОЛИЦАЙ (CONT'D)

(на Миро)

На земята! Ще стрелям!

РАЙНА

Той е ранен, не го ли виждате!

ПОЛИЦАЙ

На земята!

РАЙНА

(опитва е да се надигне)

Абе, вие друга дума не знаете ли!

ПОЛИЦАЙ

На земята!

Миро и Райна са с белезници.

На масата в караваната е турен протокол.

ПОЛИЦАЙ (CONT'D)

(чете протокола на обиска)

Бяха открити на територията на автокъща "Мирослав Първи" три двигателя БМВ с изтрити номера, две скоростни кутии Мерцедес със заличени номера, една с пренабити фалшиви номера... както множество автомобилни части с неустановен произход, за които собственикът няма надлежните документи...

Райна гледа ту Миро, ту Полицая.

59

ЕКСТЕРИОР - ПРЕД ПОЛИЦЕЙСКИ УЧАСТЪК - ДЕН

59

Рошава и мръсна Райна излиза от коридора на участъка.

Майката без да каже и дума, хваща Райна под ръка. Тика ѝ телефона в джоба.

РАЙНА

Ами Миро?

МАЙКАТА

Хиляда лева гаранция трябва за Миро. Съдийката каза. Каквото е дробил - да сърба!

РАЙНА

Той трябва да дойде вкъщи, за да каже на сестра ми, че не е спал с мене! Аз без него не се прибирам!

МАЙКАТА

76

Айде сега, фасони! Вчера сестра ти, днеска - ти...

76

На улицата Райна се отскубва от ръцете на майка си и хуква. Майката остава до пикапа. Ни да я гони, ни да стои. Двамата полицаи, които седат на пейката пред участъка, спокойно чоплят семки и наблюдават сцената с интерес. Като ги вижда, Майката решава "да не се излага", врътва се и се качва в пикапа.

60 ЕКСТЕРИОР – ГРАДСКИ УЛИЦИ – ДЕН

60

Райна тича по улиците.

Тича, завива по една улица, по втора. Изведнъж усеща, че никой не бяга подире ѝ, никой не я гони. Постепенно спира.

61 ЕКСТЕРИОР – БЕТОННО СЪТЪЛБИЩЕ – ДЕН

61

Райна се изкачва по бетонното сътълбище. Мъж и жена свалят количка с бебе по сътълбите.

62 ЕКСТЕРИОР – БЕЗИСТЕН НА БЛОКА НА ДОЧО – ДЕН

62

Райна минава покрай две седнали бабички на сянка. Влиза във входа. Деца играят с топка.

63 ИНТЕРИОР – СЪТЪЛБИЩНА ПЛОЩАДКА – ДЕН

63

Райна се е изправила пред вратата на Купувача Дочо. Звъни на вратата. Още не е отзвучал гонгът на електрическия звънец "Мелодия", когато вратата се отваря. Дочо е по анцуг, със запретнати ръкави. Гледа я без да каже нищо.

РАЙНА

Чичо Дочо, аз съм...

ДОЧО

...Райна. Помня, ако и да съм дърт идиот.

РАЙНА

Аз се извиних!

ДОЧО

Помня, помня...

РАЙНА

Майка каза, че можеш да помогнеш. Нали си бил полицай...

ДОЧО

Милиционер съм бил, не полицай!

РАЙНА

Да, де...

ДОЧО
Влизай вътре!

Дърпа Райна с костеливата си ръка и я вмъква...

64

ИНТЕРИОР – АПАРТАМЕНТ – ДЕН

64

Райна е набутана от Дочо в мазен хол, замръзнал като че в средата на осемдесетте години на миналия век: с мебелите си, с телевизора и книжните лавици. Найлоновото перде на отворената балконска врата се развява.

Зад полуотворената врата се вижда Дочо, който говори по телефона.

ДОЧО (V.O.)
Да... Разбрах... Ще почерпя, да...
Аха...

Райна и тя бърника нещо в телефона си, пуска го в джоба.

Поглежда се в огледалото, вижда, че е изцапана и се мие на чешмата.

ДОЧО
(влиза)
Ще стане работата, ще го пуснат
твоя Миро. Трябват две хиляди лева.

РАЙНА
Ама как две хиляди?! Тя гаранцията
е хиляда.

ДОЧО
Така е, но ще му повдигнат още едно
обвинение – за укриване на данъци.
И там ще трябват още хиляда.

РАЙНА
Аз хиляда не мога да събера, ти...

ДОЧО
Какво?

РАЙНА
...се ебаваш.

ДОЧО

Ти не знаеш как мога да се ебавам.
Както си излязла, така можеш пак да
се върнеш на топло. За
съучастничество в укриване на
крадени вещи.

РАЙНА

Откъде да намеря две хиляди лева?

ДОЧО

Ще вземеш назаем...

РАЙНА

Заем? От кого?

ДОЧО

Добри хора има. Например... аз.

На крилото на вратата е бил закачен пешкир, Дочо го взема и
посяга да изтрие мръсотията от лицето на Райна. Той я търка с
пешкира, тя го гледа и не знае накъде бие.

РАЙНА

Няма как да върна заема, аз нямам
нищо!

ДОЧО

Нали знаеш песента?

Райна го гледа неразбиращо.

ДОЧО (CONT'D)

(тананика)

Райно, Райно, путка майно, цъфна ли
ти мушмулата?

(спира да тананика)

И какво отговорила Райна?

(пак тананика)

Цъфна, цъфна, бай Иване, стана
путка за...

Райна разбира какво ѝ предлага Дочо. Оглежда се, но старият
милиционер ѝ прегражда пътя към изхода. Пердето на
балконската врата се е издуло от течението.

РАЙНА

На кой етаж сме тука? Четвъртия?

Дочо кима.

РАЙНА (CONT'D)

Дали ще остана жива като скоча през балкона?!

Дочо и отвърря пътя към прозереца – сиреч – “Скачай”. Райна прави кръчка към балкона, но в този момент, когато е застанала с гръб към него, Дочо мята пешкира на врата ѝ и започва да я души. Тя се опитва да разхлаби хватката около врата си, но не може. Съпротивата ѝ намалява. Останала без въздух се отпуска. Дочо, както е зад нея се опитва да си свали панталоните и да смъкне нейните.

ДОЧО

А, така! Навремето обърнах майка ти, сега ще те опъна и тебе! Дали имаш и ти такова петно отвътре на баджака, каквото има майка ти?!

Райна, която за миг е била спряла да се съпротивлява, опитва се да осъзнае какво е казал Дочо. Дочо пък охлажда хватката си. Като използва този момент, момичето се извърща и го захваща за ръката. Захваща го животински, до кръв. Оня пищи и я пуска. Райна се дърпа, а оня, заплетен в полусмъкнатите си гащи пада на земята.

ДОЧО (CONT'D)

Махай се оттука, махай се!

РАЙНА

А, не! Няма такъв филм! Айде, сваляй гащите! Айде да те видя! Айде, вади пищака! Нали заем ще ми даваш?!

Райна го ритва и бяга вън от апартамента.

Тръшва вратата след себе си.

Тича надолу по стълбите. Прекосява двора на междублоковото пространство. Деца играят с топка.

66 ЕКСТЕРИОР - УЛИЦА - ДЕН 66

Чорлава, гневна, със засъхнали сълзи по бузите, същинска фурия, Райна крачи по улицата.

67 ЕКСТЕРИОР - ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН 67

Пикапът е спрял отпред. На улицата се чува, че в къщата работи машината за мелене на глина.

Прозорецът на стаята на Райна и Камелия е отворен.

Райна влиза през него.

68 ИНТЕРИОР - КОРИДОР В КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН 68

Райна е в коридора. Отваря капак в стената на стълбището Бърка вътре. В двойна опаковка в найлонови торбички, са спестяванията на Майката. Райна вади пликчето. Къса найлона. Топка банкноти, вързани с ластиче за коса се разсипват в ръцете ѝ. Райна тревожно слуша шума на машината за мелене на глина и прибира банкнотите. През откrehнатата врата се виждат Майката и Камелия, които товарят на пикапа глина.

69 ЕКСТЕРИОР - ФОАЙЕ В ПОЛИЦЕЙСКИ УЧАСТЪК - ДЕН 69

85 Двамата полицаи, които вчера ядяха семки пред участка 85
извеждат Миро, мръсен и смаккан. Райна го чака във фоайето.
Дава на полицаите квитанцията.

РАЙНА
Отиваме вкъщи!

МИРО
(ядосан тръгва, Райна след
него)
Къде?

РАЙНА
Аз колко къщи имам? Отиваме там, да
кажеш на Майка и и сестра ми, че не
сме прави ли секс.

С неочаквана бързина Миро се отскубва от Райна и хуква през града.

Тя тръгва подире му.

РАЙНА (CONT'D)

Спри се!

МИРО

Няма.

РАЙНА

Спри се, бе!

Миро не отговаря. Райна тича подире му.

70

ЕКСТЕРИОР - ГРАДСКА УЛИЦА - ДЕН

70

Райна тича след Миро.

РАЙНА

Чакай, бе, че се изпотрепах докато
те стигна !

МИРО

Пука ми!

Райна го настига, хваща го. Миро върви с бързи крачки. Райна подтичва до него.

РАЙНА

Абе, ти пак гориш!

МИРО

А, горя...

РАЙНА

Гориш, ами... Някакъв процес имаш,
вътре...

(Райна го тупа по гърдите
и ръката ѝ остава там)

МИРО

Процес имам, вятър...

РАЙНА

Ти не знаеш от какви неща човек
може да вдига температура! Аз имам
една приятелка, тя всеки път като ѝ
дойде мензиса и вдига температура!

МИРО

Коя е тая приятелка? Аз ебал ли съм я?

РАЙНА

Не си.

МИРО

Ти пък откъде знаеш?!

РАЙНА

Знам. Сто процента!

МИРО

Айде, бе! Че коя е тя?

РАЙНА

Няма значение.

МИРО

Е как да няма значение?! Значи нямаш такава приятелка! Лъжеш!

РАЙНА

(мисли известно време)

Лъжа. Нямам такава приятелка.

МИРО

А, така! Няма такава! Тука в радиус от петдесе километра няма такава да не съм спал с нея!

РАЙНА

Има.

МИРО

Коя е тя? Айде, кажи!

РАЙНА

(мисли)

Например... аз.

Миро и Райна вървят покрай оградата на изоставена фабрика.

РАЙНА

Може ли да те питам нещо?

МИРО

Не.

РАЙНА

Бил ли си любовник на майка ми?

МИРО

Ти луда ли си?

РАЙНА

Цял живот само това слушам: тоя бил любовник на майка ми, оня бил любовник на майка ми... Ние със сестра ми бащи нямаме, само любовници на майка ми... Тя, заради тях ме беше дала майка ми в сиропиталище, де... шест години съм изкарала в дом...

МИРО

Бягай оттука с тия глупости... На уя ми се качихте всички: и ти сестра ти, и майка ти!

72 ЕКСТЕРИОР – АВТОМОРГА, КАРАВАНА – ДЕН

72

Миро влиза в караваната, тръшва вратата, а Райна остава отвън. Сяда пред вратата.

Вижда се, че вътре Миро се преоблича.

Райна седи пред вратата.

73 ЕКСТЕРИОР – АВТОМОРГА – ПРИВЕЧЕР

73

Миро поглежда през прозореца. Райна я няма.

74 ИНТЕРИОР – КАРАВАНА – ВЕЧЕР

74

Миро излиза от караваната. Вратата се отваря трудно, защото Райна е заспала свита на кравай пред вратата. Миро гледа Райна. Бута я с пръст. Райна не се събужда. Вдига я и я пренася на кревата в караваната. Сваля ѝ полата. Сваля и фланелката ѝ, тя остава по един потник и по гащи. Райна не се събужда. Миро гледа спящата Райна.

Премества я на вътрешния край на леглото. Гаси лампата. Ляга до Райна, завива я, завива и себе си.

75 ЕКСТЕРИОР – ГРАДСКА УЛИЦА – КЪСЕН РЕЖИМ 75

Пикапът е спрял пред полицията. Майката излиза оттам и се качва на колата. Тръгва.

76 ЕКСТЕРИОР – АВТОМОРГА – КЪСЕН РЕЖИМ 76

104 Пикапът спира пред автоморгата. Майката излиза и се насочва към тъмната каравана. Наднича през прозореца.

105 Миро и Райна кротко спят на леглото. До леглото са оставени дрехите на Райна.

Коленете на Майката се подкосяват. После хуква към пикапа.

Майката скача в каросерията, откача тубата, която е вързана там с гумени ластици, смъква я от колата. Грабва я и посяга да тръгне към караваната. В тоя момент я улавя ръката на Миро.

МАЙКАТА

(шепне)

Ще я запаля! Ще я полея с бензин и
ще я запаля!

МИРО

(души тубата)

Това е вода, не е бензин!

МАЙКАТА

Какво?!

(души и тя тубата)

МАЙКАТА (CONT'D)

Бензинът не е бензин вече... Водата
не е вода вече, водата дете е най-
простото нещо, не е вода! Не можеш
да запалиш нищо, не можеш да угасиш
нищо...

МИРО

Вярно ли си дала Райна за шест
години в сиропиталище?

МАЙКАТА

(нервно)

Райна ли? Кой каза такова нещо?

МИРО

(успокоява я)

Говорят... хората...

МАЙКАТА

Говорят. Цял живот зад гърба ми
говорят. Сега и за Райна ще почнат
да говорят. Не стига, че майката
курва, ще викат, ами и дъщерите й
същите...

(ИЗМЪКВА СЕ ОТ НЕГО)

Пусни ме!

Качва се в кабината. Пали пикапа и фаровете му за миг преминават през тъмната каравана.

77 ИНТЕРИОР- СТАЯТА НА РАЙНА И КАМЕЛИЯ -НОЩ 77

Камелия гледа през прозореца...

78 ЕКСТЕРИОР - ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА - НОЩ 78

...Пикапа, от който слиза Майката.

79 ИНТЕРИОР- СТАЯТА НА РАЙНА И КАМЕЛИЯ -НОЩ 79

Камелия лежи в леглото. Майката седи на празното легло на Райна.

МАЙКАТА

Аз лоша майка ли съм?

КАМЕЛИЯ

Спя.

МАЙКАТА

Кажи? Лоша майка ли съм?

КАМЕЛИЯ

Да.

МАЙКАТА

Така е.

КАМЕЛИЯ

(изправя се в леглото)

Да не вземеш да направиш сега някоя
глупост и ти?!

МАЙКАТА

Каква глупост?

КАМЕЛИЯ

Де да знам...

МАЙКАТА

Ти оня ден като искаше да се опечеш
във фурната, глупост ли щеше да
направиш?

КАМЕЛИЯ

Не. Да. Не знам.

МАЙКАТА

Може ли да си легна тука, на
леглото на Райна?

Изскърцва пружината.

80

ЕКСТЕРИОР - АВТОМОРГА - НОЩ

80

Автоморгата. Прозорците на караваната са тъмни и ...

81

ИНТЕРИОР - КАРАВАНА - УТРО

81

Райна отваря очи. Оглежда се - вижда, че е съблечена, че
дрехите ѝ висят на стола. Миро спи до нея, турил глава на
голия си лакът. Още преди да е осъзнала всичко, Райна започва
да блъска Миро. Избутва го от кревата и оня тежко тупва на
земята. Райна го прескача, грабва една вилица от масата и се
нахвърля към лицето на Миро. Той я спира в последния момент.

РАЙНА

Ей сега ти избодох очите!

Миро не може да каже нищо, само се защитава. Даже не се и
защитава толкова, та чак Райна остава озадачена и намалява
устрема си.

Малко по малко Райна съвсем спира нападението. Разбира, че напразно е заподозряла Миро в нечисти действия.

РАЙНА (CONT'D)

Какво ме гледаш?

МИРО

Що да не те гледам?

РАЙНА

Щото съм гола, затова! Веднага да се обърнеш!

Миро послушно се обръща. Райна се облича.

МИРО

Цяла вечер съм те гледал!

РАЙНА

(стреснато)

И какво видя?

Миро мълчи. Райна гледа към лежащия на земята Миро, който няма нищо общо наглия тип, когото е свикнала да вижда. И на сърцето ѝ е едно сладко, сладко...

РАЙНА (CONT'D)

Ставай, стига си лежал...

Дава му ръка. Миро я поема и се изправя, застава на четири крака. Не му е лесно, болят го натъртените кокали, знаем че много бой изяде. Пъшка. Райна го подхваща под мишниците и му помага да стане. Ако го погледнем друго яче, това си е чиста прегръдка. Стоят прегърнати двамата наред несретната каравана. Още миг и... Но... Райна едно прави, друго върши. Ръцете ѝ прегръщат Миро, а устата ѝ говори друго.

РАЙНА (CONT'D)

Отиваме и казваш на сестра ми и майка ми, че това, че сме правили секс не е вярно. Че аз съм го измислила, защото съм тъпа

(поглежда го внимателно)

Няма да казваш тъпа путка, а просто тъпа. Ясно ли е! И че искаш да се върнеш при Камелия и да се ожениш за нея!

МИРО

Аз не ща да се връщам при Камелия!

РАЙНА

Чуваш ли какво ти говоря!

МИРО

Не ща!

82 ЕКСТЕРИОР - ПЪТ - ДЕН

82

Микробусът пердаши по пътя. Двамата мълчат.

83 ЕКСТЕРИОР - ПРЕД КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН

83

Микробусът спира пред къщата на Райна.

Виждаме отдалеч, че известно време Райна го кандардисва да слезе, но той не ще. Райна слиза. Оня - не.

Райна го оставя в колата. Влиза в къщата.

84 ИНТЕРИОР- СТАЯТА НА РАЙНА - ДЕН

84

Райна е приседнала на леглото на спящата си сестра.

РАЙНА

(на Камелия)

Како, извинявай!

Райна иска да докосне сестра си, Камелия се завива през глава.

КАМЕЛИЯ

Не ме пипай!... С тия ръце...

РАЙНА

Какво ми има на ръцете?

КАМЕЛИЯ

Дето си го пипала...

РАЙНА

Какво съм пипала?

КАМЕЛИЯ

Айде, да не казвам какво!

РАЙНА

Исках да оправя нещата, но не
можах...

На вратата на стаята се е появила Майката.

КАМЕЛИЯ

Как точно искаше да ги оправяш?

Камелия става да се оправя, Райна си стои на леглото.

РАЙНА

Както мога... Ама не можах. Той е
наистина голямо говедо, тоя Миро.
Той не те заслужава, како. Ти
толкова го обичаш, а той...

МАЙКАТА

Кой плати гаранцията?

РАЙНА

Аз. С твоите пари. От третото
стъпало.

Камелия наднича с мокро лице.

КАМЕЛИЯ

Дето каза, че си го представяш
пълно с долари?

Райна кима.

Майката отива да провери импровизирания сейф под стълбите.

МАЙКАТА

Освен, че лъжеш и крадеш!

РАЙНА

Ще ги върна. И без това ти работя
без пари.

МАЙКАТА

(подминава последното
изречение на Райна)
Къде спа снощи?

Майката, със свитъка с парите в ръце, брои.

РАЙНА

В караваната на Миро.

МАЙКАТА

Ето това исках да чуя.

(на Камелия)

Сестра ти не лъже вече. Тя току що си призна, че всичко, което е казвала е истина - оня ѝ е любовник.

Камелия се оправя вѐн на терасата, Майката на вратата все се обърква и брои парите отново и отново.

РАЙНА

Не е.

МАЙКАТА

Пак лъже!

РАЙНА

Не лъжа! Не ми е любовник!

МАЙКАТА

Аз съм кѳорава, щото! И не съм те видяла къде спа снощи! На тебе ли да вярвам, на себе си ли?

КАМЕЛИЯ

(на Райна)

Там ли си спала?

РАЙНА

Там.

КАМЕЛИЯ

(на Райна)

Курва!

В този момент на терасата се появява Миро.

МИРО

Няма да ѝ викаш така!

МАЙКАТА

Абе ти кой си, че се обаждаш?

МИРО

Никой съм, ама не е курва!

МАЙКАТА

Как да не е, като я видях снощи да
спи гола при тебе?!

Като чува думата "гола" Камелия се разревава.

МАЙКАТА (CONT'D)

Що разрева детето?

85

ЕКСТЕРИОР - ДВОР НА КЪЩАТА НА РАЙНА - ДЕН

85

КАМЕЛИЯ

(на Миро)

Ей сега ти откъснах главата аз!

Налита да удря Миро, той се пази. Майката и тя иска да удари
Миро.

МАЙКАТА

(на Миро)

Къщата ми запали, мръсно мръсен!
Не му стига едната, на другата
посегна, мръсникът мръсен
мръснишки!

МИРО

Не съм правил секс с Райна, тя ви е
излъгала!

МАЙКАТА

Тя ако е излъгала, аз не съм се
излъгала! Всичко видях, всичко
видях! Цялата истина знам!

В този момент Райна излиза при майка си и сестра си.

РАЙНА

(на Майката)

Ако има тука някой, който не казва
истината, това не съм аз! Не съм
спала с Миро! Не съм! Аз питала ли
съм те тебе с кого си спала на
времето?! А?

Райна настъпва срещу майка си.

МИРО

Райно, спри се!

РАЙНА

Няма да се спра, няма! Да каже!

Майката нервно се облича с работните дрехи.

МАЙКАТА

(на Райна)

Че коя си ти, че да ме питаш такива работи?

РАЙНА

Ето, сега те питам: ти спала ли си с оня, началника на милицията? А?

Майката спира. После продължава да се облича без да ги погледне.

РАЙНА (CONT'D)

А? Кажи! Щото ако искаш да знаеш, той вчера каза, че ти си спала с него на времето... Той може, дето се вика и баща ми да е, а? Ти например никога не си ми казвала кой е баща ми! Ни-ко-га! Той ли е, а?!

КАМЕЛИЯ

Оня, дъртия ли?!

Камелия гледа ту Райна, ту майка си.

МАЙКАТА

Какво разбирате вие от тая работа?! Питате ли ме какво ми е било на мене да ви гледам двете със сестра ти без мъж?

РАЙНА

Спала ли си с него?

МАЙКАТА

Не съм.

РАЙНА

Е, ако искаш да знаеш, той се опита да ме изнасили вчера...

МАЙКАТА

(на другите)

Пак лъже!

РАЙНА

Всичко съм записала с телефона си,
всичко!

Опитва се да си пусне телефона, но не може, строшил ли се от толкова времеждия, батерия ли няма, но не тръгва ни картина, ни звук, нищо!

МАЙКАТА

Казах ли ви, че лъже, казах ли ви?!

МИРО

Ако е вярно, че ти е посегнал,
убих го!

(взема телефона)

Дай тука тоя телефон, дай да го
оправя!

КАМЕЛИЯ

Вярно ли е, ма, Райно, вярно ли е?

Райна само кима с глава. Камелия се разревава като малко дете.

КАМЕЛИЯ (CONT'D)

Значи е вярно, посягал й е...
миличката ми...

МАЙКАТА

Лъже!

МИРО

Що да лъже?

МАЙКАТА

Ти да мълчиш! А-а-а-а-а! Комбина
играете всички срещу мене! И ти!

(сочи Миро)

И ти!

(сочи Райна)

И ти!

(сочи Камелия)

Махайте се!

КАМЕЛИЯ

Майко, що си такава пепелянка, що
само гледаш да хапеш, а?

МАЙКАТА

Не съм аз пепелянката! Тя е!

(сочи Райна)

С тия лъжи ни отрови, всичките ни
отрови! Сега измисли, че... Дочо
искал да я изнасили...

РАЙНА

Не лъжа!

Майката я заплюва.

Още малко и Райна ще се хвърли върху майка си. Спират я и
Камелия, и Миро.

МАЙКАТА

Пуснете я, бе, пуснете я! Нека да
удари майка си!

В тоя момент телефонът в ръцете на Миро проговаря. Очевидно
Райна наистина е записвала срещата си с Дочо.

ГЛАСЪТ НА ДОЧО

А, така! На времето обърнах майка
ти, сега ще те опъна и тебе! Да
видим дали имаш и ти такова петно
отвътре на баджака като майка си...

После се чува шумотевица от боришкането, пъшкане, крясъци
удари, които си знаем, че съпътстваха борбата на Райна и
Дочо.

Майката е ни-жива, ни-умряла. Опитва се да се загърне, да не
се види петното от вътрешната страна на крака ѝ.

МАЙКАТА

Бях фалшифицирала едни документи...
трудова книжка, договори разни за
работа, за да мога да вземам детски
за тебе и за Камелия и ме хванаха;
айде, карат ме в милицията и той
каза: или лягаш, или отиваш в
затвора...

РАЙНА

Той да не е баща ми?

Майката не отговаря.

КАМЕЛИЯ

Да не е мой баща?

Майката не отговаря. Всички я гледат.

МАЙКАТА

Не е.

РАЙНА

Слава Богу, че не е тая гад.

МАЙКАТА

Гад?! Баща ви е най-добрият човек, когото съм срещала! Най-доб-ри-ят! Добър, ама женен. И жена му добра. Обаче не може да има деца. А той се блъска ей така в главата и вика: ако я оставя тя ще посегне на живота си. После вика: в мене е причината. И тогава, за да му покажа, че не е в него причината, забременях с Камелия. Родих я, той на седмото небе. Идва, бърше й гъза, пере пелени на ръка, то тогава памперси още нямаше. И към седем вечерта се прибира при жена си. Не мога, казва, да й причиня това нещо. Аз - сама. И го псувам, и го жаля... То и неговото не беше живот... Осем години съм била с него. Осем години, четири месеца и седем дни. И за тия осем години нито един човек в града не разбра, че съм му любовница. Само говорят зад гърба ми - тая е курва, така и така. И на осмата година му викам: Дотука бях! Тръгвам! Той се опитва да ме спре, аз му казвам: "Виж какво: Аз осем години съм живяла като куче. Ама да знаеш, че и кучето може да хапе! Ако те видя още веднъж в къщата си - отивам и казвам всичко на жена ти!".. и си тръгвам и...

(MORE)

МАЙКАТА (CONT'D)

разбирам, че съм бременна с Райна.
Не му казах. После и той като ме
види – айде, подвие си опашката,
щото аз съм курвата на града,
нали...

РАЙНА

Кой е той?

МАЙКАТА

Аз съм майка ви, аз съм баща ви!

КАМЕЛИЯ

Ама...

МАЙКАТА

(прекъсва я)

Като разберете кой е баща ви, да не
би да станете други?! По-човеци ли
ще станете? Все същите ще сте!
Айде, махайте се!

Отива към работилницата, дето е машината за глина. Тримата
остават на терасата на къщата.

Майката е пуснала машината, пълни я с глина. Работи
настървено. Изведнъж зад гърба ѝ, в дъното на работилницата
вратата се отваря, влиза Райна, изсипва количка с глина. След
нея и Камелия изсипва количка с глина. Тръгват двете надолу
към майка си. Подире им иде Миро и понеже не е свикнал с
обстановката, подхлъзва се, та пада и повлича и двете
момичета, и Майката. Всички се плъсват в глината. Опитват се
да се изправят и пак падат. И пак.

Всичко се е омесило, хора и глина са станали едно. Дреки,
обуца, коси, лица, всичко е покрито с глина. Не могат да им
се видят лицата, но се виждат от време на време очите им. А
тези очи са светли, няма в тях вече стаена омраза, няма злоба
и ненавист. А където има светлина, сигурно има и любов.

Малки фигурки, глинени фигурки. От глина са направени, но има
в тях нещо, което не е само кал, не е само пръст, има в тях
Дух. Оня Дух, дето Господ го вдъхнал на първите човеци. Амин.